

Offenhetskolan Skafferiet...

Glöm inte att tanka

Den Caymanblå bilen svävade stolt och förnämt fram i sommarens soliga dagar. Röda stugor körde vi förbi. Och Q-åttor och Statoiler. Men sen hände inte så mycket mer. Tomt i tanken! Ja, ett litet tag rullade bilen fram. En Ford Escort går ibland framåt utan bensin. Den gör så när det är nedförsbacke. Men sen sa det hack och suck och stopp.

Och såsom det är med bilen så är det understundom med dig och mig. När det bär utför går det fort av bara farten. Men var finns den inre kraften som bär mig framåt och uppåt?

Glöm inte att tanka!

Många bibeltexter handlar om hur vi förspiller viktiga tillfällen i våra liv. Ofta förspiller vi tillfällena att fylla på oss själva. Min bil behöver både bensin och service. Och barnet inom mig behöver kärlek, tröst, omsorg och Jesu ord av ande och liv. Är du stygg och snål mot ditt inre barn? Eller kanske slarvig? Du fyller ditt inre med sådant som gör att du inte mår bra.

Får jag berätta om något som hände mig en gång? Lova bara att inte berätta det för någon. Det är lite "skämmigt". Det handlar nämligen om den gången då jag var dum. Jag skulle fylla på bensin i tanken. Men jag var tydligen alldeles urblåst i tanken och märkte inte att det rann in diesel i bilen. Inte förrän efter två km. Bilen puttrade och rök och hostade. Och sen ville den inte vara med längre. Den stannade och såg sur ut. Och bredvid stod jag, en slagen präst och skämdes.

Jag försökte vinka åt bilarna som susade förbi. Men ingen stannade. Och jag tänkte: "Där sitter nog en präst i bilen. Han tänker kanske på ett föredrag som han skall hålla om kyrkans sociala ansvar. Och där sitter en riksdagsman. Tänker han på fördelnings-politik? Och där åker nog en trött socialtjänsteman. Han orkar inte med fler människor idag". Efter ett tag stannade ett dollargrin modell amerikan. Ur klev två långhåriga, skäggstubbiga, raggiga, leende unga män. Det var de barmhärtiga samariterna som stannade och tog sig an den slagne prästen vid vägkanten. De förde min bil till sitt härbärke, d.v.s. sitt garage, tömde tanken, fyllde på med bensin och lärde mig mycket om hur fantastiskt det är med motorcross. Och lärdomen var detta: Glöm inte att tanka rätt!

Glöm inte att tanka

Lukas 4 berättar om att Jesus från Nasaret blir bortvisad av folket från Nasaret. De missade chansen. Det var mycket som skulle kunnat hända bland dem om de tagit emot honom. Men denne Jesus korsar gång på gång vår väg. Varje söndag. Han är specialist på att hjälpa oss att klara av vår inre människa. Han stannar till och hjälper oss tömma ut allt det fula vi fyllt oss med. Och han fyller på med "liv och liv i överflöd".

Den senaste tiden har ett Jesusord arbetat i mitt inre. **Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra** (Johannes 13:34). När vi läser det ordet fastnar vi mestadels i andra delen och funderar över vad vi nu ska göra för Jesusduktigheter mot varandra. Men jag fick lära mig att stanna i den första delen. **Så som jag har älskat er ...** Jag fick dröja där. Jag lät hans kärlek, hans liv, hans renhet, hans helande i de inre sårerna bara få strömma in i mig. Jag tankade Jesu liv.

Ja, låt dig älskas av Jesus.

råder

Bengt Pleijel

Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?
Bengt finns på Internet: www.bibelskolan.com